

UZASADNIENIE

Powód J. W. (1) w pozwie wniesionym w dniu 10 lipca 2020 roku przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia kwoty 16.183,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 maja 2020 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej wynikającej z norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 31 grudnia 2019 roku zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia Autocasco na pojeździe S. (...) o nr rej. (...). Wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy określona została na kwotę 17.583,00 złotych. W dniu 31 marca 2020 roku miało miejsce zdarzenie drogowe na skutek którego uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd. Do zdarzenia doszło na drodze leśnej w okolicach miejscowości S., gdzie powód jadąc w złych warunkach pogodowych, chcąc ominąć zwierzynę leśną, wpadł w poślizg i uderzył przodem pojazdu w rosnące na poboczu drzewo.

Powód zgłosił pozwanemu roszczenie o wypłatę odszkodowania. W toku postępowania likwidacyjnej pozwany ustalił wysokość szkody wyceniając pojazd nieuszkodzony na kwotę 17.583,00 złotych oraz przedstawiając powodowi ofertę odsprzedaży pozostałości pojazdu za kwotę 1.000,00 złotych. Ostatecznie pozwany przystał na propozycję sprzedaży pojazdu przez powoda oferentowi, który przedstawił wyższą kwotę zakupu, tj. 1.400,00 złotych. Po sprzedaży przez powoda pojazdu, zgodnie z dyspozycją pozwanego, ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na § 14 i § 15 OWU, wskazując, że uszkodzenia pojazdu nie powstały w deklarowanych przez powoda okolicznościach.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona pozwana zanegowała roszczenie zgłoszone przez powoda zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Ubezpieczyciel zakwestionował swoją odpowiedzialność za wypadek do jakiego miało dojść z udziałem pojazdu powoda w dniu 31 marca 2020 roku, zakres uszkodzeń pojazdu powoda na skutek tego zdarzenia, wysokość kosztów naprawy pojazdu, wskazywaną przez powoda wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym i uszkodzonym, dokumenty prywatne sporządzone przez powoda lub na zlecenie powoda na okoliczność przebiegu zdarzenia z dnia 31 marca 2020 roku i wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda w związku z tym zdarzeniem, a także wszystkie okoliczności jakie powód z wypadku z dnia 31 marca 2020 roku wywodził oraz wysokość odszkodowania należnego powodowi.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 grudnia 2019 roku powód J. W. (1) zawarł z (...) S.A. V. (...) w W. umowę ubezpieczenia, potwierdzoną polisą nr (...), w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC), casco pojazdów lądowych (AC) oraz assistance SOS. Przedmiotowa umowa zawarta została na okres od 30 grudnia 2019 roku do 29 grudnia 2020 roku. Przedmiotem ubezpieczenia objęty był pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2005. Wartość pojazdu ustalona została na kwotę 17.583,00 złotych, która stanowiła jednocześnie górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela z tego tytułu. Ubezpieczyciel udzielił powodowi ochrony ubezpieczeniowej w razie zaistnienia szkody w ubezpieczonym pojeździe powstałej wskutek m.in. zderzenia się pojazdu z przedmiotami, osobami lub zwierzętami, znajdującymi się poza pojazdem.

(dowód: polisa k. 10, ogólne warunki ubezpieczenia k. 11-14)

Umówioną składkę ubezpieczeniową w kwocie 1.845,00 złotych powód zapłacił.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 31 marca 2020 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, na skutek którego uszkodzeniu uległ ww. pojazd należący do powoda. Do zdarzenia doszło na drodze leśnej w okolicach miejscowości S.. Powód poruszając się drogą

żwirową wraz z przyczepką lekką, na której znajdował się materiał w postaci palet budowlanych oraz rur o przekroju półtora cala, chcąc ominąć zwierzynę leśną, która pojawiła się niespodziewanie na drodze, stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na prawą stronę i uderzył w rosnące tam drzewa i krzaki. Przewożone przez powoda rury przesunęły się w stronę pojazdu i uszkodziły jego tylną szybę. Powód samodzielnie opuścił miejsce zdarzenia, nie wzywał służb ratunkowych ani funkcjonariuszy Policji. W momencie kolizji J. W. (1) podróżował sam.

(dowód: przesłuchanie powoda k. 63-64v.)

Na skutek kolizji zniszczeniu uległ samochód powoda. Wymianie podlegały następujące elementy pojazdu marki S.:

- zderzak przedni,
- wspornik zderzaka przedniego,
- kratka czołowa,
- maska silnika,
- zamek pokrywy przedniej,
- obudowy reflektorów lewego i prawego,
- ramki reflektorów lewego i prawego,
- wspornik poprzeczki,
- poprzeczka przednia,
- blachy przednie lewa i prawa,
- szyba tylna ogrzewana,
- chłodnica,
- obudowa wentylatora.
- elem. dyst. szyby tylnej.

Jeszcze tego samego dnia powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę z tytułu odpowiedzialności z autocasco. W odpowiedzi na powyższe, pozwany przeprowadził postępowania likwidacyjne i sporządził kalkulację wyceny pojazdu powoda. Koszty naprawy wyliczył na kwotę 17.378,57 złotych przy uwzględnieniu 140 złotych za godzinę pracy. Wartość rynkowa pojazdu ustalona została na kwotę 17.583 złotych, wartość pozostałości oszacowano na kwotę 9.800 złotych. Pozwany uznał, iż naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona, wobec czego szkoda została zakwalifikowana jako całkowita. W dniu 27 kwietnia 2020 roku pozwany przedstawił powodowi oferenta na zakup wraku pojazdu za kwotę 1.000,00 złotych. Ostatecznie pozwany przystał na propozycje sprzedaży pojazdu przez powoda oferentowi, który przedstawił wyższą kwotę zakupu w wysokości 1.400,00 złotych.

Decyzją z dnia 14 maja 2020 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu swojej decyzji wskazał, że uszkodzenia pojazdu nie powstały w okolicznościach deklarowanych przez poszkodowanego.

(dowód: z akt szkody na płycie koperta 48 tj. kalkulacja naprawy z dnia 7.04.2020r. k. 15-23, informacja o szkodzie całkowitej k. 24, informacja o procesie likwidacji szkody k. 26, 28, wiadomość e-mail k. 27, 29, decyzja pozwanego z dn. 14.05.2020r. k. 31-32)

Pismem z dnia 2 czerwca 2020 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko odnośnie odmowy przyznania odszkodowania.

(dowód: pismo z dn. 02.06.2020r. k. 34)

Do dnia wytoczenia powództwa powód nie otrzymał odszkodowania od pozwanego.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości.

Strona powodowa roszczenie o wypłatę odszkodowania wywodziła z przepisów kodeksu cywilnego i zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia majątkowego autocasco. Pozwany zawarciu umowy z powodem nie przeczył. Kwestionował zaś okoliczności zdarzenia z dnia 31 marca 2020 roku z udziałem powoda i swoją odpowiedzialność za nie, a także zakres uszkodzeń pojazdu oraz wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania.

Umowa ubezpieczenia autocasco w stosunku do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zmierza do rozszerzenia ochrony ubezpieczonego przed konsekwencjami utraty, zniszczenia lub uszkodzenia pojazdu. Umowa ta ma zapewnić by ubezpieczony mógł liczyć na stosowne odszkodowanie w sytuacji, gdy bez jego winy umyślnej lub bez rażącego niedbalstwa powstanie szkoda w jego pojeździe. Jeśli więc dana osoba zawiera tego rodzaju umowę, to słusznie może być przeświadczona o tym, że zakres ochrony jego pojazdu jest szerszy.

Dochodzący wypłaty odszkodowania z tytułu umowy AC ubezpieczony winien więc wykazać, że miał zawartą umowę ubezpieczenia z tego tytułu i że samochód został uszkodzony. Obie okoliczności są tu bezsporne. Pozwany – ubezpieczyciel w przypadku odmowy zapłaty, winien udowodnić, zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia, określającymi zasady odpowiedzialności, że do uszkodzenia doszło w warunkach, które wyłączają jego odpowiedzialność.

W rozpoznawanej sprawie strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia autocasco, powołując się na zapis § 14 oraz 15 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco przyjętych Uchwałą Zarządu (...) S.A. (...) nr 7/07/2018. W ocenie pozwanego w toku przeprowadzonego postępowania i po analizie dokumentacji ustalono, iż uszkodzenia pojazdu nie powstały w deklarowanych okolicznościach. Co istotne, pozwany nie przedstawił powodowi, jak i Sądowi w niniejszym postępowaniu żadnych dokumentów, opinii czy analiz, które potwierdzałyby jego stanowisko. Także przedłożone do akt sprawy akta szkody nr 2960281/1 nie zawierają takich dowodów i podstawy merytorycznej decyzji pozwanego, a stanowią w głównej mierze korespondencję mailową stron i dokumentację fotograficzną miejsca zdarzenia i pojazdu powoda.

Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę miał na względzie regulację art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu), a nadto art. 3 k.p.c., dotyczącym obowiązku przedstawienia dowodów w sprawie. Jak już wyżej zaznaczono, w związku z dochodzeniem odszkodowania z umowy autocasco, pozwany zobowiązany był udowodnić, że szkoda objęta umową ubezpieczenia dobrowolnego powstała w innych okolicznościach niż podane przez powoda. Zatem to na pozwanym spoczywa ciężar wykazania braku zasadności roszczenia dochodzonego przez powoda i jego obciążało ryzyko niesprostania temu dowodowi. Zarówno strona powodowa, jak i pozwana wniosły o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność możliwości powstania uszkodzeń pojazdu marki S. o nr rej. (...) w dniu 31 marca 2020 roku w okolicznościach podawanych przez powoda. Wobec powyższego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych mgr inż. J. K.. W opinii z dnia 7 lutego 2021 roku biegły na podstawie akt niniejszej sprawy, dokonał analizy zdarzenia, biorąc pod uwagę m.in. warunki drogowe i atmosferyczne, ślady na drodze i samochodzie, a także te powstałe na miejscu zdarzenia. W ocenie biegłego mechanizm kolizji polegał na uderzeniu środkowej części przodu nadwozia jadącego z prędkością 20-25 km/h samochodu S. (...) w przeszkodę, którą mogło być wskazane przez

powoda drzewo. Odnosząc się do uszkodzeń pojazdu w jego tylnej części biegły nie wykluczył, iż doszło do nich w ten sposób, że najwyżej położona na przyczepie rura uderzyła bezpośrednio w szybę, powodując jej rozbitcie, nie zahaczając jednak przy tym o jej obramowanie. Stwierdzenia biegłego były niekategoryczne z uwagi na wskazywane przez biegłego braki w zgromadzonym materialnie dowodowym i jakością wykonanych fotografii. Biegły we wnioskach podał, iż nie można wykluczyć, że uszkodzenia pojazdu powoda powstały w okolicznościach przez niego deklarowanych, albowiem nie ma uzasadnionych materialnie przesłanek pozwalających na jej zanegowanie. Na skutek złożenia zarzutów do przedmiotowej opinii, Sąd dopuścił dowód z ustnej opinii uzupełniającej biegłego. Na rozprawie w dniu 7 października 2021 roku biegły podtrzymał opinię w całości, podając, iż pismo pozwanego nie zawiera konkretnych zarzutów, a jedynie stanowi wypowiedź pełnomocnika pozwanego. Sąd uznał, iż brak stanowczości wniosków z tej opinii wynikających, nie zwalnia pozwanego z wykazania ponad wszelką wątpliwość, że okoliczności zdarzenia, w których doszło do uszkodzenia pojazdu powoda były inne.

Pozwany nie przeprowadził jednak żadnej dalszej polemiki z wnioskami wyłaniającymi się z opinii biegłego, ani nie wskazał żadnego innego dowodu, który uzasadniałby jego stanowisko, wobec czego należy uznać, że nie sprostął ciężarowi nałożonego na niego przez ustawodawcę. W konsekwencji Sąd uznał, iż do zdarzenia wywołującego szkodę doszło w okolicznościach podanych przez powoda.

W odniesieniu natomiast do weryfikacji wysokości żądań powoda, wskazać należy, że zgodnie z wiążącymi postanowieniami umowy ubezpieczenia, wartość pojazdu została określona na kwotę 17.583,00 złotych. Również na taką kwotę opiewała wycena pojazdu sporządzona na zlecenie pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego. Niezrozumiałe jest zatem stanowisko pozwanego, który na etapie postępowania sądowego kwestionuje swoje własne twierdzenia i wnioski poczynione w toku postępowania szkodowego. Z uwagi na brak jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej w tej kwestii po stronie pozwanej Sąd w oparciu o kalkulację sporządzoną w postępowaniu szkodowym, przyjął, iż koszty naprawy samochodu powoda jako przewyższające wartość pojazdu okazały się ekonomicznie nieuzasadnione, wobec czego zachodzi tzw. szkoda całkowita. Wartość takiej szkody wyraża się różnicą pomiędzy wartością samochodu przed wypadkiem a wartością samochodu po wypadku, tzw. pozostałości. Zatem szkoda po stronie powoda wynika z wypadku z dnia 31 marca 2020 roku wynosi 16.183,00 złotych (17.583,00 zł – 1.400,00 zł za którą sprzedano wrak pojazdu za zgodą ubezpieczyciela), o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Sąd oddalił częściowo żądanie powoda w zakresie roszczenia odsetkowego od ww. kwoty od dnia 1 maja 2020 roku do dnia 10 sierpnia 2020 roku (pkt II wyroku), uznając, iż w okolicznościach niniejszej sprawy odsetki należą się po upływie 14 dni od doręczenia pozwu stronie pozwanej, albowiem z akt sprawy nie wynika, iż powód wcześniej wzywał ubezpieczyciela do zapłaty ww. kwoty.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu Sąd oparł na art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Według art. 100 zd. 2 k.p.c. Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Mając na uwadze, iż powód uległ w procesie co do nieznaczącej części w zakresie odsetek, Sąd obciążył pozwanego całością kosztów procesu powoda. Niezbędne koszty procesu powoda wyniosły 5.417 złotych, w tym 1.000,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 3.600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa udzielonego powodowi przez radcę prawnego (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 800,00 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Orzekając o kosztach poniesionych przez stronę powodową Sąd omyłkowo uwzględnił dodatkowo kwotę 800 złotych. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda J. W. (2) kwotę 6.217,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)

3. (...)

S., (...)